

[Justitsministeren.]

at holde tilbage tilkendegives ved særlige tavler.

Der har ved flere lejligheder været rettet kritik mod vigepligtsordningen, og spørgsmålet har til stadighed været fulgt med stor interesse i justitsministeriet.

Der arbejder for tiden et sagkyndigt udvalg, som skal overveje revision af færdselsloven og motorloven. Her vil spørgsmålet sikkert blive underkastet en indgående drøftelse. Jeg har derfor ikke tænkt mig nu at tage initiativet til at søge vigepligtsreglerne ændret, da jeg finder det rigtigst at afvente det sagkyndige udvalgs betænkning. Hertil kommer, at det ville kræve lovændring, såfremt man skulle foreskrive ubetinget forkørselsret for hovedvejs-trafikanter. Som det ærede medlem selv nævnte i sine bemærkninger, er det næppe rigtigt at påbyde totalt stop ved alle udkørsler til hovedveje. Men selv en begrænsning til kun at påbyde stop ved visse udkørselsveje, hvor der er særlig dårlige overigtsforhold, kan næppe ske med hjemmel i den nugældende lovgivning.

Også den anden del af spørgsmålet, spørgsmålet om udvidelse af hovedvejsbegrebet til at omfatte alle gennemgående betydelige veje og gader, vil sikkert blive drøftet i færdselsudvalget. Iøvrigt er jeg bekendt med, at vejdirektoratet agter at foretage en samlet gennemgang af landets vejnet med eventuel udlægning af nye hovedveje for øje. Når denne gennemgang er afsluttet og færdselsudvalgets betænkning foreligger, vil jeg drage omsorg for, at en udvidelse af hovedvejsbegrebet bliver taget op til overvejelse.

Tholstrup: Jeg takker for svaret, men netop i svaret kom justitsministeren ind på, hvor omfattende det arbejde, der er pålagt det sagkyndige udvalg, er, og der vil derfor efter min mening være endnu større anledning til at pålægge udvalget at tage denne lille isolerede opgave op til en hurtig løsning, som kunne gennemføres uden lovændring ved en justitsministeriel bekendtgørelse i lighed med de to nævnte bekendtgørelser af 20. marts 1937 og november samme år. Jeg synes, det er i høj grad påkrævet, at man gør, hvad der kan gøres, for såvidt muligt at undgå flere ulykker af større omfang. Jeg beder endnu en gang ministeren om at overveje at tage dette lille spørgsmål op.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ladefoged* til ministeren for offentlige arbejder.

Er det ikke meningen, at den nu gennemførte modernisering af færgelejerne i Helsingør skal efterfølges af opførelse af venterum for publikum, der nu, medens det afventer toldeftersynet, må opholde sig i fri luft, indtil det kan komme ombord i færgerne?

Ladefoged: Det spørgsmål, som jeg i dag retter til den højtærede minister for offentlige arbejder, vedrører et forhold, som tusinder af Danmarks befolkning og mange fremmede turister har været i berøring med, nemlig de rejsebekvemmeligheder eller rettere sagt den mangel på rejsebekvemmeligheder, der bydes de rejsende, der benytter Danmarks iøvrigt skønneste udfaldsport mod Sverige, Helsingør.

Der findes ved færgelejet tre lokaler, som benyttes til toldeftersynet, men forinden toldeftersynet begynder, må de rejsende til Sverige stå i kø udenfor disse lokaler. Det kan ved visse lejligheder dreje sig om flere hundrede mennesker, der således må stå ude i al slags vejr og vente på at komme ind. Den højtærede minister kender sikkert ligesom så mange af dette høje tings medlemmer forholdene deroppe, så det behøver jeg ikke at komme nærmere ind på. Den højtærede minister kan måske henvise til den overfor færgelejet liggende jernbanestation, men også her er forholdene efter min og efter mange andres mening yderst primitive, hvad venteværelser angår.

Spørgsmålet er blot: Hvad kan der gøres for at imødegå disse vanskeligheder? Pladsforholdene tillader næppe, at der bygges en større ventesal til de mange mennesker, men et glastag og nogle vindskærme kunne muligvis midlertidig afhjælpe de værste gener udenfor visitationsbygningen. Iøvrigt overlader jeg naturligvis roligt til den højtærede minister selv at finde en løsning i forbindelse med de teknikere, der står til hans rådighed.

Min kritik gælder afgjort ikke toldvæsenets behandling af publikum; den er der, såvidt jeg kan skønne, ikke noget i vejen med. Der udvises konduite og høflighed, og undersøgelseslokalerne er også i orden.

Jeg håber, at den højtærede minister vil se på spørgsmålet med velvilje og bringe de her omtalte ulemper ud af verden, så snart det er gørligt.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Det må indrømmes, at forholdene